

MOLDOVAI PÉTER ATTILA

„Írások a zenéről”¹

Kulcsszavak: *Bartók Béla; Kodály Zoltán; Seprődi János; zenetörténet*

Sok-sok évszázaddal ezelőtt Arisztotelészben megfogalmazódott egy kérdés. Vajon mit képvisel a zene: nevelési eszközt, intellektuális szórakozást, vagy gyönyörködtetést? A kérdésre akárcsak akkor Arisztotelész mi is nyugodtan mondhatjuk, hogy a legkomolyabb alapon besorolhatjuk mindezen csoportokba.

Dr. Orosz Pál József zenetanár, karnagy nemrég megjelent könyve a zene világába próbálja meg elvezetni az olvasó közönséget. Egy olyan világba, amit minden ember kicsit magáénak tekint, hiszen az jelen van életünk minden egyes mozzanatában. A zene képes kifejezni az emberi örömet, bánatot, büszkeséget és szenvedélyt. Akarva akaratlanul, de miközben hallgatjuk formál bennünket sokszínű mondanivalója és a kellő gonddal hozzárendelt szöveg. Napjainkra a zene rengeteg formában és alakban tárulkozik eléink. Ennek ellenére a klasszikus zenétől kezdve egészen a rockzenéig ezek a dallamok mind-mind egyaránt formálnak, tanítanak és szórakoztatnak bennünket.

A könyv szerkezete két nagyobb részre osztható fel. Az első részben a szerző a magyar zenetörténet legnagyobb alakjaival ismerteti meg az olvasókat. Bartók Béla és Kodály Zoltán nevét bizonyára mindenki hallotta már, hiszen jelentős munkásságuk a zene területén nem csak hazánkban de az egész világon ismertek. Seprődi János zenetudós neve aki a Maros megyei Kibédén született már nem annyira ismert, de Kodályhoz és Bartókhhoz hasonlóan ő is kiemelkedő szerepet játszott a magyar népzene kutatásban.

A könyv második fejezete néhány ismertebb zeneművet boncolgat, amelyek megértéséhez nem árt ha vannak előzetes zenei ismereteink is. Többek között olvashatunk arról, hogy miként keletkezett az Erkel és Kölcsey himnusza, hogy Kodály Esti dal című kórusművében a dinamikai változások miért sugallnak zaklatottságot és hogy mindez „*Miért szép?*”.

A könyv második része talán sok laikus olvasó számára kicsit nehezen érthetővé teheti Dr. Orosz-Pál József írásait a zenéről. De mindenképpen ajánlatos elolvasni hiszen ha jobban belegondolunk az egész nem csak a zenéről szól, hanem rólunk is akik mindannyian egy-egy hangjegyei vagyunk annak a zeneműnek melyet életnek hívunk.

Jegyzetek:

1. Dr. Orosz Pál József: *Írások a zenéről*. Székelyudvarhely, 2009.

A kitüntetett - 34cm x 22cm x 12cm, bronz, 2005